

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

پنجشنبه شانزدهم اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

سال هفتاد و هفتم شماره ۲۲۱۷۵

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضایی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR

WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۴۵۰۰ تومان

عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)

صفحه	دستگاه اجراء کننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۱	شعب دیوان عالی کشور، دادگاهها و سایر مراجع	۱۴۰۰/۱/۱۷	رأی وحدت رویه شماره ۸۰۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور
۲	وزارت امور اقتصادی و دارایی وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت نفت سازمان برنامه و بودجه کشور - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران	۱۴۰۰/۲/۸	آیین‌نامه اجرایی بند (ه) تبصره (۷) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور
۳	وزارت راه و شهرسازی - وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت کشور - وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی - وزارت جهاد کشاورزی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی - سازمان برنامه و بودجه کشور سازمان حفاظت محیط‌زیست	۱۴۰۰/۲/۸	اصلاح تصویب‌نامه شماره ۱۴۸۵۸۱/ت۵۶۰۲۰- مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۷
۳	وزارت راه و شهرسازی - وزارت کشور وزارت نیرو - وزارت نفت - وزارت امور اقتصادی و دارایی - سازمان برنامه و بودجه کشور معاونت حقوقی رییس جمهور معاونت اقتصادی رییس جمهور بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران	۱۴۰۰/۲/۵	اصلاح ماده (۱۷) آیین‌نامه اجرایی برنامه ملی بازآفرینی شهری پایدار
۴	شعب دیوان عدالت و سایر مراجع اداری	۱۳۹۹/۱۱/۲۸	رأی شماره ۱۷۷۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: اعلام تعارض - شعب دیوان عدالت اداری صلاحیت رسیدگی به آراء صادره از شعب تعزیرات حکومتی در مورد پرونده‌های قاچاق کالا و ارز را ندارند

جناب آقای سید احمد مرتضوی مقدم، رئیس محترم دیوان عالی کشور و با حضور حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای محمدجعفر منتظری، دادستان محترم کل کشور و با شرکت آقایان رؤساء، مستشاران و اعضای معاون کلیه شعب دیوان عالی کشور، در سالن هیأت عمومی تشکیل شد و پس از تلاوت آیاتی از کلام الله مجید و قرائت گزارش پرونده و طرح و بررسی نظریات مختلف اعضای شرکت‌کننده در خصوص مورد و استماع نظر دادستان محترم کل کشور که به ترتیب ذیل منعکس می‌گردد، به صدور رأی وحدت رویه قضایی شماره ۸۰۹ - ۱۴۰۰/۱/۱۷ منتهی گردید.

الف) گزارش پرونده

به استحضار می‌رساند، دادستان محترم کل کشور، با اعلام اینکه از سوی شعب سی‌وهفتم و سی‌وهشتم دیوان عالی کشور در خصوص مرجع صالح برای رسیدگی به اتهام نگهداری مشروبات الکلی خارجی، آراء مختلف صادر شده، درخواست طرح موضوع را در هیأت عمومی دیوان عالی کشور نموده است که گزارش امر به شرح ذیل تقدیم می‌شود:

قوانین و مقررات عمومی

۱۴۰۰/۲/۸

شماره ۱۱۰/۱۵۲/۱۲۲۴۱

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی کشور

گزارش پرونده وحدت رویه قضایی ردیف ۱/۱۴۰۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور با مقدمه و رأی شماره ۸۰۹ - ۱۴۰۰/۱/۱۷ به شرح ذیل تنظیم و جهت انتشار ارسال می‌گردد. معاون قضایی دیوان عالی کشور - غلامعلی صدقی

مقدمه

جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور در مورد پرونده وحدت رویه ردیف ۱/۱۴۰۰ ساعت ۸:۳۰ روز سه‌شنبه، مورخ ۱۴۰۰/۱/۱۷ به ریاست حجت‌الاسلام والمسلمین

بنا به مراتب، در موضوع مشابه، اختلاف استنباط از قانون محقق شده است، لذا در اجرای ماده ۴۷۱ قانون آیین دادرسی کیفری به منظور ایجاد وحدت رویه قضایی، طرح موضوع در جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور درخواست می‌گردد. معاون قضایی دیوان عالی کشور در امور هیأت عمومی - غلامعلی صدقی

ب) نظریه دادستان محترم کل کشور

احتراماً، در خصوص پرونده وحدت رویه قضایی ردیف ۱/۱۴۰۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور به شرح ذیل اعلام نظر می‌گردد:

با توجه به تعریف مصادیق قاچاق کالا و ارز در بند الف ماده یک قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۹۲/۱۰/۳ و اصلاحات مورخ ۹۴/۷/۲۱ و همچنین تعریف کالای ممنوع در بند ث ماده یک قانون مبارزه با مواد مخدر و بند ف ماده یک قانون امور گمرکی مصوب ۹۰/۸/۲۲ و بند الف ماده ۱۲۲ قانون امور گمرکی و همچنین تبصره ۴ ماده ۲۲ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و با توجه به مفاد مواد ۴۴ و ۴۵ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲/۱۰/۳ به لحاظ تعیین دادگاه انقلاب و سازمان تعزیرات حکومتی به عنوان مراجع صالح رسیدگی به جرایم قاچاق کالا و ارز، لذا اعمال ماده ۳۰۱ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ خروج موضوعی دارد و با عنایت به اینکه مشروبات الکلی خارجی به موجب تبصره ۴ از ماده ۲۲ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز از مصادیق کالای ممنوع‌الورود می‌باشد و طبق مفاد ماده یک این قانون کشف آن در هر نقطه‌ای از کشور قاچاق محسوب می‌گردد و اینکه حسب مفاد رأی وحدت رویه شماره ۷۳۶ - ۱۳۹۳/۹/۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور، رسیدگی به موضوع کالای قاچاق ممنوع‌الورود مطلقاً در صلاحیت دادگاه انقلاب اسلامی می‌باشد و مستفاد از ماده ۱ و تبصره ۱ و ۴ ماده ۲۲ و مفاد مواد ۴۴ و ۴۵ از قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲/۱۰/۳ به طریق اولی، رسیدگی به بزه حمل یا نگهداری مشروبات الکلی خارجی به عنوان کالای ممنوع‌الورود، در صلاحیت رسیدگی محاکم انقلاب اسلامی می‌باشد. صرف‌نظر از این جهات قانونی تفکیک در رسیدگی به موضوع کالای قاچاق در محاکم عمومی و انقلاب موجب اخلال در مدیریت مقابله با قاچاق خواهد شد. با توجه به مراتب فوق، رأی شعبه سی و هشتم دیوان عالی کشور در این خصوص مطابق با قانون و مورد تأیید می‌باشد.

ج) رأی وحدت رویه شماره ۸۰۹ - ۱۴۰۰/۱/۱۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

با عنایت به تعریف «قاچاق کالا» در بند الف ماده ۱ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲ با اصلاحات بعدی و تفکیک عناوین «قاچاق» و «نگهداری کالای قاچاق» در مواد دیگر این قانون از جمله ماده ۲۲ آن، صرف نگهداری مشروبات الکلی خارجی گرچه به عنوان یکی از مصادیق کالای ممنوع جرم و مستوجب مجازات مقرر در ماده ۲۲ قانون یاد شده است، اما از حیث صلاحیت از شمول ماده ۴۴ همین قانون خارج است. بر این اساس و با توجه به ماده ۳۰۱ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی و استثنایی بودن صلاحیت دادگاه انقلاب، رسیدگی به بزه یاد شده در صلاحیت دادگاه کیفری دو است. بنا به مراتب، رأی شعبه سی و هشتم دیوان عالی کشور تا حدی که با این نظر انطباق دارد به اکثریت آراء صحیح و قانونی تشخیص داده می‌شود. این رأی طبق ماده ۴۷۱ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی، در موارد مشابه برای شعب دیوان عالی کشور، دادگاهها و سایر مراجع، اعم از قضایی و غیر آن لازم‌الاتباع است.

هیأت عمومی دیوان عالی کشور

۱۴۰۰/۲/۱۱

شماره ۱۳۷۳۳/ت/۵۸۷۳۹هـ

وزارت امور اقتصادی و دارایی

وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت نفت

سازمان برنامه و بودجه کشور

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۸ به پیشنهاد شماره ۳۷۱۹۲ مورخ ۱۴۰۰/۱/۳۱

سازمان برنامه و بودجه کشور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی

الف) به حکایت دادنامه شماره ۲۳۸۶-۹۲۵۲-۹۸۰۹۹۷۰۹۲۵۲-۱۳۹۸/۸/۲۸ شعبه سی و هشتم دیوان عالی کشور، در خصوص اتهام آقای مجید ... دایر بر نگهداری مشروبات الکلی خارجی (یک قوطی) کیفرخواست صادر شده و شعبه دوم دادگاه انقلاب اسلامی شهرداری به موجب دادنامه شماره ۴۴۷ - ۱۳۹۷/۴/۹ قرار عدم صلاحیت به شایستگی دادگاه کیفری دو ملارد صادر کرده است و شعبه ۱۰۲ دادگاه کیفری دو ملارد نیز به موجب دادنامه شماره ۳۹۱ - ۱۳۹۸/۴/۳۰ به صلاحیت دادگاه انقلاب شهرداری از خود نفی صلاحیت کرده است. پس از ارسال پرونده به دیوان عالی کشور جهت حل اختلاف، شعبه سی و هشتم به موجب دادنامه شماره صدرالذکر، چنین رأی داده است:

«... نظر به ماده ۳۰۱ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب سال ۱۳۹۲ که مفاداً حاکی است اصل بر صلاحیت محاکم کیفری عمومی قرار دارد و اینکه در مقام تردید نیز لازم است به قدر متیقن تمسک نمود، لذا به استناد ماده مرقوم و ماده ۳۱۷ همان قانون به شایستگی دادگاه کیفری دو شهرستان ملارد حل اختلاف به عمل می‌آید.»

ب) به حکایت دادنامه شماره ۳۴۴۴-۹۲۵۳-۹۸۰۹۹۷۰۹۲۵۳-۱۳۹۸/۸/۲۸ شعبه سی و هشتم دیوان عالی کشور، در خصوص اتهام آقای مهدی ... دایر بر نگهداری نیم لیتر مشروب الکلی خارجی، شعبه دوم دادگاه انقلاب شهرداری به موجب دادنامه شماره ۰۵۸۶ - ۱۳۹۷/۴/۳۱ با این استدلال که مشروبات الکلی خارجی از مصادیق کالای ممنوع بوده و صلاحیت دادگاه انقلاب به تصریح ماده ۴۴ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و ملاک رأی وحدت رویه شماره ۷۵۱ - ۱۳۹۵/۵/۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور صرفاً ناظر به قاچاق کالای ممنوع بوده نه حمل و نگهداری آن و با توجه به تبیین عنوان قاچاق در رأی وحدت رویه شماره ۷۲۷ - ۱۳۹۱/۹/۲۱ و اینکه موضوع رأی وحدت رویه شماره ۷۵۱ ناظر به تجهیزات دریافت از ماهواره می‌باشد و این تجهیزات از جمله مصادیق کالای ممنوعه بوده و خصوصیت یا تمایز خاصی بین این قبیل از کالاهای ممنوع و سایر مصادیق آن به نظر نمی‌رسد و شرایط الغای خصوصیت و تعمیم ملاک و استدلال رأی وحدت رویه به سایر مصادیق کالای ممنوع موافق با ظاهر قانون بوده و رسیدگی به جرائم حمل و نگهداری مشروبات الکلی خارجی در صلاحیت محاکم کیفری دو می‌باشد، به شایستگی دادگاه کیفری دو ملارد قرار عدم صلاحیت صادر نموده است. سپس شعبه ۱۰۲ دادگاه کیفری دو ملارد نیز با این استدلال که بر اساس مواد ۱۰۲۲ و ۴۴ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و اینکه موارد فوق به صورت غیرقانونی وارد کشور شده و از موارد قاچاق محسوب می‌گردد و در مواد ۴۴ و ۴۵ قانون مذکور به صلاحیت دادگاه کیفری (عمومی) اشاره‌ای نشده و نیز رأی وحدت رویه ۷۲۷ فقط در خصوص موارد منصوص و موضوع خودش قابلیت استفاده دارد و قابل تعمیم نیست، ضمن نفی صلاحیت از خود بر صلاحیت دادگاه انقلاب اصرار ورزیده است که پس از ارسال پرونده به دیوان عالی کشور جهت حل اختلاف، شعبه سی و هشتم به موجب دادنامه شماره صدرالذکر، چنین رأی داده است:

«نظر به اینکه در بند الف ماده یک قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز، کشف هر نوع کالا که با نقض تشریفات قانونی وارد شود و در مبادی ورودی یا هر نقطه از کشور حتی محل عرضه آن در بازار داخلی کشف گردد از مصادیق قاچاق محسوب شده و در تبصره یک ماده ۲۲ قانون مذکور برای آن علاوه بر جریمه نقدی حبس نیز پیش‌بینی گردیده و در تبصره ۴ ماده مذکور هم مشروبات الکلی (خارجی) از مصادیق کالای ممنوع شمرده شده که رسیدگی به آن طبق ماده ۴۴ همین قانون در صلاحیت دادگاه انقلاب قرار گرفته، لذا استدلال دادگاه کیفری دو ملارد من حیث‌المجموع در نفی صلاحیت خود صائب تشخیص و با اختیار حاصله از ماده ۲۸ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی ضمن فسخ قرار شماره ۸۰۵۸۶ - ۱۳۹۷/۴/۳۱ شعبه ۲ دادگاه انقلاب شهرداری و تأیید صلاحیت مرجع اخیرالذکر اختلاف حادث شده را رفع و حل می‌نماید.»

چنانکه ملاحظه می‌شود، شعب سی‌وهفتم و سی‌وهشتم دیوان عالی کشور در خصوص مرجع صالح برای رسیدگی به اتهام نگهداری مشروبات الکلی خارجی، اختلاف نظر دارند به گونه‌ای که شعبه سی و هشتم با استناد به عمومات، دادگاه کیفری دو را صالح دانسته، اما شعبه سی و هشتم با عنایت به تبصره‌های ۲ و ۴ ماده ۲۲ و ماده ۴۴ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز، دادگاه انقلاب را صالح به رسیدگی دانسته است.

شماره ۱۳۷۲۲/ت/۵۸۷۳۴هـ

۱۴۰۰/۲/۱۱

اصلاح تصویب‌نامه شماره ۱۴۸۵۸۱/ت/۵۶۰۲۰هـ

مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۷

وزارت راه و شهرسازی - وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت کشور

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی - وزارت جهادکشاورزی

وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

سازمان برنامه و بودجه کشور - سازمان حفاظت محیط‌زیست

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۸ به پیشنهاد شماره ۴۵۵۰۴/۹۰۶۱ مورخ ۱۴۰۰/۱/۳۰ معاونت حقوقی رییس‌جمهور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

در مواد (۳) و (۷) برنامه جایگزینی شناورهای دریایی سنتی با ظرفیت کمتر از (۵۰۰) تن (لنج تجاری) موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۴۸۵۸۱/ت/۵۶۰۲۰ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۷ عبارت "پس از پیش‌بینی در لوائح بودجه سنواتی" به عبارت "از محل اعتبارات مصوب مربوط" اصلاح می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۱۳۱۹۷/ت/۵۸۲۴۶هـ

۱۴۰۰/۲/۸

اصلاح ماده (۱۷) آیین‌نامه اجرایی برنامه ملی بازآفرینی شهری پایدار

وزارت راه و شهرسازی - وزارت کشور

وزارت نیرو - وزارت نفت

وزارت امور اقتصادی و دارایی

سازمان برنامه و بودجه کشور

معاونت حقوقی رییس‌جمهور

معاونت اقتصادی رییس‌جمهور

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۲/۵ به پیشنهاد شماره ۱۱۸۱۳۳/۱۰۰/۰۲ مورخ ۱۳۹۹/۹/۵ وزارت راه و شهرسازی و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

ماده (۱۷) آیین‌نامه اجرایی برنامه ملی بازآفرینی شهری پایدار موضوع تصویب‌نامه شماره ۵۴۹۶۳/ت/۲۹۹۰۶ مورخ ۱۳۹۷/۳/۱۰ به شرح زیر اصلاح می‌شود:

۱- صدر ماده به شرح زیر اصلاح می‌شود:

ماده ۱۷- میزان سقف تسهیلات مشارکت مدنی دوره ساخت و ودیعه اسکان موقت در اراضی مشمول طرح‌ها و برنامه‌های موضوع این تصویب‌نامه به ترتیب در کلانشهرها به ازای هر واحد مسکونی تولید شده یک میلیارد و دویست میلیون (۲۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال و چهارصد میلیون (۴۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال و در سایر شهرها هشتصد میلیون (۸۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال و سیصد میلیون (۳۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال تعیین می‌شود. منابع مورد نیاز برای تأمین مابه‌التفاوت سود اجرای این ماده از محل اعتبارات مصوب مربوط تأمین می‌شود.

۲- در تبصره (۳)، عبارت "مکلف است" به عبارت "در سقف اعتبارات تأمین‌شده" اصلاح می‌شود.

۳- متن زیر به عنوان تبصره (۴) به ماده مذکور اضافه می‌شود:

تبصره ۴- به منظور تسهیل شرایط دریافت تسهیلات ساخت در مناطق کمتر برخوردار مرزی، وزارت راه و شهرسازی (شرکت مادر تخصصی بازآفرینی شهری ایران) مجاز است نسبت به پرداخت تسهیلات ساخت به متقاضیان نوسازی در مناطق مذکور با کارمزد حداقل چهار درصد (۴٪) از طریق انعقاد قرارداد عاملیت با بانک‌ها و مؤسسات عامل دارای مجوز از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اقدام نماید. سازمان برنامه و بودجه کشور به منظور کمک به تأمین مابه‌التفاوت نرخ کارمزد تسهیلات موضوع این تبصره با نرخ تسهیلات مقرر در این آیین‌نامه (پنج‌جاه درصد (۵۰٪) نرخ مصوب شورای پول و اعتبار) منابع ممکن را در لوائح بودجه سنواتی پیش‌بینی و تضمین لازم را از محل اعتبارات مصوب مربوط صادر خواهد کرد.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

جمهوری اسلامی ایران، آیین‌نامه اجرایی بند (ه) تبصره (۷) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین‌نامه اجرایی بند (ه) تبصره (۷) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور

ماده ۱- در این آیین‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱- سازمان: سازمان برنامه و بودجه کشور.

۲- خزانه: خزانه‌داری کل کشور.

۳- قانون: قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور.

۴- سازمان‌های توسعه‌ای: سازمان‌های گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو)، توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) و شرکت ملی صنایع پتروشیمی.

۵- حسابرسی ویژه: حسابرسی که بر اساس معیارهای ابلاغی سازمان توسط سازمان حسابرسی انجام می‌شود.

۶- مطالبات سازمان‌های توسعه‌ای: بدهی دولت مربوط به قبل از سال ۱۳۹۷ به سازمان‌های گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو) و توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) بابت مشارکت در تأمین سرمایه بانک تخصصی صنعت و معدن و همچنین مطالبات سازمان‌های توسعه‌ای بابت سهم آنها از واگذاری سهام مطابق قوانین مربوط که بر مبنای حسابرسی ویژه تعیین می‌شود.

۷- بدهی سازمان‌های توسعه‌ای: مطالبات دولت بابت مالیات (با تأیید سازمان امور مالیاتی کشور) و سود سهام (با تأیید خزانه) از سازمان‌های توسعه‌ای و شرکت‌های تابع دولتی که صد درصد (۱۰۰٪) سهام آنها متعلق به سازمان‌های توسعه‌ای است.

ماده ۲- سازمان‌های توسعه‌ای موظفند ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه، گزارش مطالبات، بدهی و مبالغ دریافتی از دولت طی برنامه‌های سوم و چهارم توسعه و ماده (۲۹) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهارم (۴۴) قانون اساسی را تا پایان سال ۱۳۹۷ برای سازمان حسابرسی ارسال کنند.

تبصره - گزارش سازمان حسابرسی که از مطالبات سازمان‌های توسعه‌ای در سال ۱۳۹۷ به سازمان و خزانه ارایه شده است، می‌تواند برای سال ۱۴۰۰ ملاک عمل قرار گیرد.

ماده ۳- سازمان خصوصی‌سازی موظف است ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه، گزارش مبالغ واگذاری سهام شرکت‌های تابع و وابسته سازمان‌های توسعه‌ای مربوط به برنامه‌های سوم و چهارم توسعه و قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهارم و چهارم (۴۴) قانون اساسی تا پایان سال ۱۳۹۷ را به سازمان حسابرسی ارایه کند.

ماده ۴- سازمان حسابرسی موظف است تا پایان مردادماه سال ۱۴۰۰ حسابرسی ویژه از مطالبات سازمان‌های توسعه‌ای انجام و گزارش خود را به سازمان و خزانه ارایه کند.

ماده ۵- سهم هریک از سازمان‌های توسعه‌ای برای استفاده از تهاتر موضوع این آیین‌نامه، یک سوم رقم مندرج در ردیف تملک دارایی‌های مالی (۵ - ۱۰۱۰۰۰) جدول شماره (۸) قانون، ده هزار میلیارد (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال است. در صورت عدم استفاده از این سهم توسط هریک از سازمان‌های توسعه‌ای تا پایان آذرماه سال ۱۴۰۰، با تأیید سازمان حسابرسی سایر سازمان‌های توسعه‌ای قابل مصرف است.

ماده ۶- در اجرای این آیین‌نامه، سازمان‌های توسعه‌ای موظف به مبادله موافقت‌نامه با سازمان هستند.

ماده ۷- خزانه موظف است پس از مبادله موافقت‌نامه موضوع ماده (۶) این آیین‌نامه، مطالبات سازمان‌های توسعه‌ای را با بدهی آنها تهاتر و اعمال حساب کند.

ماده ۸- مبالغ تهاترشده بر اساس این آیین‌نامه به منزله وصولی تلقی می‌شود و در عملکرد ردیف درآمدی (۱۶۰۱۷۲) و منابع عمومی مورد تسویه موضوع جدول شماره (۵) قانون، تأمین و اعمال حساب می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۹۹۰۰۴۸۲

۱۳۹۹/۱۲/۲۴

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۳۹۹/۱۱/۲۸ مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۲۸ با موضوع: «اعلام تعارض - شعب دیوان عدالت اداری صلاحیت رسیدگی به آراء صادره از شعب تعزیرات حکومتی در مورد پرونده‌های قاچاق کالا و ارز را ندارند» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۱/۲۸ شماره دادنامه: ۱۷۷۵ شماره پرونده: ۹۹۰۰۴۸۲

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

اعلام کننده تعارض: معاون نظارت و بازرسی دیوان عدالت اداری

موضوع: اعلام تعارض در آراء صادره از شعب دیوان عدالت اداری

گردش کار: در خصوص دادخواست اشخاص به خواسته اعتراض به آراء صادره از شعب ویژه قاچاق کالا و ارز سازمان تعزیرات حکومتی، شعب دیوان عدالت اداری، آراء متفاوتی صادر کرده‌اند.

گردش کار پرونده‌ها و مشروح آراء به قرار زیر است:

الف: شعبه ۳ بدوی دیوان عدالت اداری با موضوع دادخواست‌های آقایان فضل اله رضائی و یاور خدادادی به طرفیت سازمان تعزیرات حکومتی و به خواسته‌های نقض آراء شماره ۱۳۹۵۰۰۲۰۵۰۲۴۰۰۰۲۳۴ - ۱۳۹۵/۶/۱۰ - شعبه ویژه قاچاق تعزیرات حکومتی و ۳۹ - شعبه ۱۳۹۴/۲/۲۸ شعبه دوم تجدیدنظر ویژه تعزیرات قاچاق ارز و کالا به موجب دادنامه‌های شماره ۱۳۹۶/۶/۲۱ - ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۱۴۰۲۲۵۱ و ۱۳۹۶/۶/۲۱ - ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۱۴۰۲۲۵۰ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

هر چند به موجب ماده ۶۳ از قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، مراجع حل اختلاف و شعبه قضایی و کمیسیون‌ها، مکلف هستند مفاد رأی صادره از شعب دیوان عدالت اداری را در رسیدگی و اتخاذ تصمیم بعدی خویش رعایت نمایند و چنانچه به این تکلیف عمل نمایند شعبه دیوان عدالت اداری پس از اخذ نظر مشاورین در ماهیت اتخاذ تصمیم می‌نماید لیکن از آنجایی که در مانحن فیه در مورخ ۱۳۹۲/۲/۱۸ قانون جدید مبارزه با قاچاق کالا و ارز به تصویب رسید که به شرح تبصره ۲ ماده ۵۰ آن به صراحت قید شده است که آراء صادره از تعزیرات حکومتی در موضوع قاچاق کالا و ارز قابل اعتراض در دیوان عدالت اداری و یا هیچ مرجع قضایی دیگری نمی‌باشد و به نوعی در وجود صلاحیت برای دیوان عدالت اداری در رسیدگی به این قبیل موضوعات بر اساس نص ماده ۶۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری و یا عدم وجود صلاحیت بر اساس تصریح تبصره ۲ ماده ۵۰ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز تعارض بدوی وجود دارد و همان گونه که در لایحه دفاعیه طرف شکایت آمده است و با بررسی موضوع و نهایتاً استعلام از ریاست دیوان عدالت اداری و ارائه نظر و اتخاذ تصمیم در شورای معاونین دیوان عدالت اداری، تشخیص بر این شد که با وجود تصریح مقنن در قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و با توجه به نقش مقام قضایی در اصدار آراء مربوط به قاچاق کالا و ارز در حوزه تعزیرات حکومتی بر اساس اختیار قانونی مندرج در حوزه تعزیرات حکومتی می‌باشد لذا با وجود نص تبصره ۲ ماده ۵۰ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب سال ۱۳۹۲، طرح دعوا در دیوان عدالت اداری مسموع نبوده و مستنداً به مواد ۱۰ و ۱۷ از قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری قرار رد شکایت به جهت عدم استماع دعوا صادر می‌نماید قرار صادره ظرف بیست روز پس از ابلاغ قابل اعتراض در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

رأی شماره ۱۳۹۶/۶/۲۱ - ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۱۴۰۲۲۵۰ به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۶/۱۱/۱ - ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۵۳۰۳۷۷۸ در شعبه ۲ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به جهت رسیدگی ماهوی مجدداً به شعبه ۳ بدوی دیوان عدالت اداری اعاده گردید که شعبه ۳ بدوی به موجب رأی شماره ۱۳۹۷/۹/۲۸ - ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۱۴۰۳۸۷۷ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

در خصوص اعتراض شاکی نسبت به رأی شماره ۱۳۹۵۰۰۲۰۵۰۲۴۰۰۰۲۳۴ - ۱۳۹۵/۶/۱۰ - صادره از شعبه ویژه رسیدگی به تخلفات قاچاق کالا و ارز تعزیرات حکومتی شهرستان محلات که در راستای اعمال ماده ۶۳ از قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مبنی بر ورود شکایت شاکی آقای فضل اله رضایی و نقض رأی سابق اصداری از مرجع طرف شکایت صادر گردیده و طی این دادنامه معترض عنه اداره تعزیرات حکومتی و شعبه صادرکننده بر نظر خویش مبنی بر احراز ارتکاب تخلف قاچاق اصرار نموده است که در راستای مفاد ماده ۶۳ و ۷ از قانون یاد شده و پس از تعیین کارشناسی و با ذکر این نکته که رسیدگی این شعبه در راستای تبعیت از دادنامه شماره ۳۷۷۸ - ۱۳۹۶/۱۱/۱ - شعبه دوم تجدیدنظر دیوان عدالت اداری در بحث صلاحیت صورت پذیرفته است و با لحاظ اینکه اجمالاً کارشناس منتخب به عدم انطباق کالاهای مکشوفه در سال ۱۳۸۹ با اسناد و مدارک ارائه شده از سوی شاکی مذکور (محکوم علیه پرونده تعزیرات) اظهار عقیده نموده است اما با عنایت به اینکه مبنای صدور نظریه کارشناسی موصوف صورتجلسه کمیته فنی مورخ ۱۳۸۹/۶/۷ گمرکات استان مرکزی می‌باشد که در این صورتجلسه به جعلی بودن اسناد گمرکی مربوطه به کالای موضوع پرونده اشاره و بر همین اساس این کالا قاچاق تشخیص و منتهی به محکومیت جزای نقدی و ضبط کالای محکوم علیه (شاکی پرونده) گردیده است در حالی که سه فقره پروانه گمرکی موجود در ید شاکی دارای اصالت بوده و تاکنون رأی مبنی بر جعلیت آنها ارائه و تحصیل نگردیده و در هیچ برهه‌ای از زمان نسبت به مطابقت این پروانه‌ها به شماره‌های ۶۵۵۳۰۹ - ۱۳۸۹/۳/۲۵، ۲۴۹۴۱۵۵ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۴ و ۲۹۴۱۰۷۸ - ۱۳۸۸/۱۰/۲۲ صادره از گمرک بندرلنگه با کالای مکشوفه ارزیابی و کارشناسی فنی صورت نپذیرفته و در حال حاضر نیز به دلیل فروش کالا امکان این بررسی و تطبیق میسر نمی‌باشد در نتیجه نظریه کارشناس اذعان آورده و با توجه به محتویات پرونده از جمله مندرجات پروانه‌های گمرکی ابرازی از سوی شاکی از نظر این شعبه انطباق اسناد مثبت به کالای مذکور محرز تشخیص و با لحاظ حاکمیت اصل برائت و عدم احراز ارکان تخلف انتسابی مستند به ماده ۱۲۰ از قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۹۲ و مواد ۱۰، ۶۳ و ۶۵ از قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری رأی بر ورود شکایت و برائت آقای فضل اله رضایی از ارتکاب تخلف قاچاق و در راستای اعمال ماده ۵۴ از قانون اصلاح قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز نیز حکم بر استرداد قیمت مال موضوع پرونده (به لحاظ توقیف و فروش آن) صادر می‌نماید. رأی صادره ظرف مدت ۲۰ روز از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

رأی شماره ۱۳۹۶/۶/۲۱ - ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۱۴۰۲۲۵۱ - ۱۳۹۶/۶/۲۱ به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۶/۲/۲۴ - ۹۷۰۹۹۷۰۹۵۶۱۰۰۳۸۹ در شعبه ۴ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۲۸ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

الف - تعارض در آراء محرز است.

ب - بر اساس تبصره ۲ ماده ۵۰ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲/۱۰/۳ مجلس شورای اسلامی «آراء صادره از شعب تعزیرات حکومتی در مورد پرونده‌های قاچاق کالا و ارز قابل اعتراض در دیوان عدالت اداری و سایر مراجع قضایی نیست.» نظر به اینکه بر مبنای حکم مقرر در تبصره قانونی مذکور، شعب دیوان عدالت اداری پس از لازم‌الاجرا شدن قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲/۱۰/۳، صلاحیت رسیدگی به آراء صادره از شعب تعزیرات حکومتی در مورد پرونده‌های قاچاق کالا و ارز را ندارند، لذا دادنامه شماره ۱۳۹۶/۶/۲۱ - ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۱۴۰۲۲۵۱ صادره از شعبه سوم بدوی دیوان عدالت اداری که به موجب دادنامه شماره ۹۷۰۹۹۷۰۹۵۶۱۰۰۳۸۹ - ۱۳۹۷/۲/۲۴ صادره از شعبه چهارم تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده و متضمن همین حکم است، صحیح و منطبق با موازین قانونی است. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۲ و ماده ۸۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ برای شعب دیوان عدالت اداری و سایر مراجع اداری مربوط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمد کاظم بهرامی